

FI-tillsyn

Erfarenheter från penningtvättstillsynen 2016–2017

Nr 1

12 april 2018

INNEHÅLL

SAMMANFATTNING	3
VAD HAR FI UNDERSÖKT?	4
Riskbedömning	4
Kundkännedom	4
Övervakning och rapportering	4
VAD HAR FI FUNNIT I UNDERSÖKNINGARNA?	5
Den allmänna riskbedömningen	5
Individuell riskbedömning av kunden	6
Åtgärder för att uppnå kundkännedom	6
Syfte och art som är tydligt och aktuellt	7
Hantera och dokumentera uppgifter om kundkännedom	7
När etableras en affärsförbindelse?	8
Anpassa övervakningen efter kundens risk	8
Förnyad bedömning vid rapport till finanspolisen	9
Utvärdera företagets övervakningssystem	9
SLUTSATSER	11
Framtida tillsyn	11

FI-tillsyn

Finansinspektionen publicerar återkommande tillsynsrapporter i en numrerad rapportserie. Tillsynsrapporterna är en del i FI:s kommunikation. Rapporterna behandlar genomförda undersökningar och annan tillsyn som FI utför. Genom rapporterna informerar FI om vilka iakttagelser och bedömningar som FI gjort och om sina förväntningar i olika frågor. Detta kan vara till stöd för företagen i deras verksamhet.

Sammanfattning

FI bedömer att företagen generellt sett har en större medvetenhet om regelverket jämfört med tidigare undersökningar och att de satsar mer resurser på sitt arbete mot penningtvätt. Men mer behöver göras.

I denna rapport redogör FI för sina erfarenheter från de senaste årens tillsyn av regelverket om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism¹ (penningtvättsregelverket).

FI har under åren 2016-2017 undersökt² efterlevnaden av penningtvättsregelverket i ett sjuttiootal banker, sparbanker, kreditmarknadsbolag och penningöverförare. Undersökningarna som har genomförts utgår från det tidigare regelverket från 2009, men de slutsatser och vägledningar som framgår av rapporten gäller även utifrån det nya regelverket som infördes 2017.

FI bedömer att företagen överlag har system, rutiner och dokumentation på plats, men att det i flera fall funnits brister i analys, bedömningar, uppföljning och åtgärder.

FI bedömer också att företagens arbete mot penningtvätt och finansiering av terrorism har förbättrats under senare år. Men företagen behöver utveckla arbetet ytterligare för att se till att interna regelverk och processer är tydligt verksamhetsanpassade och får den effekt som de var tänkta att ge. Arbetet med att motverka penningtvätt och finansiering av terrorism måste vara ett ständigt pågående arbete. För att arbetet ska få effekt behöver hela kedjan av åtgärder hänga ihop och hela tiden uppdateras utifrån nya förutsättningar. Detta är också en förutsättning för ett effektivt övervakningssystem.

FI har noterat att företagens allmänna riskbedömning inte alltid i tillräcklig omfattning kartlägger riskerna för samtliga typer av kunder, produkter, tjänster och distributionskanaler.

FI:s undersökningar har också visat att företagen inte alltid vidtar tillräckliga åtgärder för att uppnå kundkänedom. I flera fall saknas till exempel uppgift om syfte och art, riskklassificering av kunderna och uppgift om verklig huvudman.

Avvikande beteenden eller transaktioner som leder till misstanke om penningtvätt ska rapporteras till Finanspolisen. FI har noterat att företagens övervakningssystem inte utvärderas regelbundet, vilket behövs för att de avvikande beteendena och transaktionerna ska upptäckas och rapporteras i önskad omfattning.

¹ Lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism och Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2009:1) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism. Efter 1 augusti 2017 Lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism samt Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2017:11) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

² Förtydligande 2018-12-07: Med undersökningar avses i denna rapport formella undersökningar samt kartläggningar och andra tillsynsaktiviteter.

Vad har FI undersökt?

FI har under åren 2016-2017 genomfört ett sjuttioal undersökningar av hur finansiella företag efterlever penningtvättsregelverket. Undersökningarna har främst inriktats på företagens arbete med riskbedömningar, kundkännedom, övervakning och rapportering av misstänkta transaktioner.

Undersökningarna omfattade storbanker, små och medelstora banker, sparbanker, penningöverförare och kreditmarknadsbolag.

FI har genomfört undersökningarna genom insamling av skriftligt material inklusive stickprov av riskbedömningar och åtgärder när det gäller enskilda kunder samt platsbesök med intervjuer av ansvariga befattningshavare och handläggare på företagen. Dokumentationen som har granskats har bestått av interna riktlinjer och instruktioner, företagsövergripande och individuella riskbedömningar, kundkännedom, transaktionsövervakning och rapportering till Finanspolisen.³

RISKBEDÖMNING

Enligt regelverket måste företagen göra en bedömning av risken för att de produkter och tjänster som de erbjuder utnyttjas för penningtvätt eller finansiering av terrorism. Företagen ska också bedöma hur stor denna risk är. Detta kallas för den allmänna riskbedömningen. Utöver företagets allmänna riskbedömning ska företaget också bedöma risken som finns förknippad med den enskilda kunden och affärsförbindelsen.

KUNDKÄNNEDOM

För att kunna ha god kunskap om sina kunder ska företagen vidta åtgärder för att uppnå kundkännedom vid etableringen av en affärsförbindelse. Med affärsförbindelse avses en affärsmässig förbindelse som när den etableras förväntas ha en viss varaktighet, men den kan också uppstå genom parternas faktiska handlande.

De handlingar som har samlats in och uppgifter om vilka åtgärder som har vidtagits för att uppnå kundkännedom ska bevaras på ett säkert sätt hos företagen. Om risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism är hög ska företaget vidta skärpta åtgärder.

ÖVERVAKNING OCH RAPPORTERING

Företagen ska övervaka sina affärsförbindelser och transaktioner för att kunna upptäcka sådana aktiviteter och transaktioner som kan misstänkas utgöra ett led i penningtvätt eller finansiering av terrorism. Om misstanken kvarstår efter närmare analys, ska uppgifter om alla omständigheter som kan tyda på penningtvätt eller finansiering av terrorism utan dröjsmål lämnas till Finanspolisen.

³ Finanspolisen avser Finanspolissektionen inom Polismyndigheten som tar emot, bearbetar och analyserar information om misstänkt penningtvätt och finansiering av terrorism enligt lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Vad har FI funnit i undersökningarna?

Företagens allmänna riskbedömning är en grundpelare i arbetet mot penningtvätt och finansiering av terrorism. Företagen måste alltid utgå från riskerna i den egna verksamheten och utifrån de identifierade riskerna vidta lämpliga riskreducerande åtgärder. FI har utifrån sina erfarenheter av undersökningarna under aktuell tidsperiod noterat att det finns brister på flera områden som företagen därmed behöver förbättra.

DEN ALLMÄNNA RISKBEDÖMNINGEN

FI har sett att det finns många tillvägagångssätt för att upprätta en allmän riskbedömning. Många företag upprättar den allmänna riskbedömningen själva, andra, framförallt mindre företag, tar hjälp utifrån. FI har också sett att det är vanligt att ett företag i en större koncern låter moderbolaget upprätta riskbedömningen som sedan alla företag i koncernen använder som sin egen. Det kan också till exempel vara en samarbetspartner som upprättar riskbedömningen. När ett företag inte upprättar riskbedömningen på egen hand är risken stor att de missar de risker som är särskilt viktiga för just det egna företaget.

FI har även noterat att det inte alltid tydligt framgår hur företagen gör sina bedömningar av hur verksamheten kan utnyttjas för penningtvätt och finansiering av terrorism. Det är viktigt att företaget kartlägger och bedömer riskerna för samtliga typer av kunder, produkter, tjänster och distributionskanaler som företaget erbjuder. Även geografiska faktorer ska beaktas. Utöver detta ska riskbedömningen också ta hänsyn till de metoder, trender och mönster som kan användas vid penningtvätt. Det ska tydligt framgå hur värdering av risken har gjorts. Konsekvensen av att inte utföra en noggrann kartläggning blir att företaget inte kan skapa sig en korrekt uppfattning om på vilket sätt företaget kan komma att utnyttjas för penningtvätt. Detta leder i sin tur till att företaget inte kan vidta lämpliga riskreducerande åtgärder vid riskklassificering av kunder, vid inhämtande av kundkännedom eller vid övervakning av misstänkta transaktioner och avvikande beteenden.

FI har noterat att flera företag har saknat en specifik bedömning för hur de kan komma att utnyttjas för terrorismfinansiering. Riskerna för att utnyttjas för finansiering av terrorism ser annorlunda ut än riskerna för penningtvätt och det är därför viktigt att företagen beskriver, identifierar och hanterar dessa olika risker separat.

INDIVIDUELL RISKBEDÖMNING AV KUNDEN

De åtgärder som företagen ska vidta för att uppnå kundkännedom ska anpassas efter kundens individuella risk. En kund som bedöms som hög risk kräver mer omfattande åtgärder än en kund som bedöms som normal eller låg risk.

FI:s erfarenheter visar att företagen inte i tillräckligt hög grad har anpassat sina åtgärder för att uppnå kundkännedom utifrån den risk som kunden medför. FI har funnit exempel på situationer där kundkännedomsinformationen visserligen funnits insamlad, men vid bedömningen av kundens risk så har man inte tagit hänsyn till all relevant information om kunden. I ett annat exempel hade ett företag inte bedömt risken som hög för en privatkund, där denne var verklig huvudman för ett bolag – dvs den som ytterst kontrollerade bolaget – som i sin tur klassificerats som hög risk. FI anser att företaget i detta fall borde ha klassificerat även privatkunden som hög risk. Det har även förekommit fall där kunder inte tilldelats någon riskklass alls, trots att affärsförbindelsen kan ha pågått sedan flera år och det finns gott om information om kunden.

ÅTGÄRDER FÖR ATT UPPNÅ KUNDKÄNNEDOM

Företagen måste ha god kunskap om sina kunder och deras affärer för att kunna försvåra och förhindra att verksamheten utnyttjas för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

FI:s undersökningar har visat att företagen inte alltid vidtar tillräckliga åtgärder för att uppnå kundkännedom. Det förekommer att det saknas information om affärsförbindelsens syfte och art i företagens kundakter, eller så är dokumentationen bristfällig. Detta gäller även information om vilka produkter och tjänster som kunden använder sig av. Det har också i flera fall saknats information om verkliga huvudmän eller vilken riskklassificering som kunden har fått.

FI:s undersökningar har visat att en del företag inte i tillräckligt hög grad har anpassat sina kundkännedomsåtgärder efter kundens reella risk. I vissa fall har detta berott på en felaktig eller utebliven riskklassificering av de produkter och tjänster som en viss kund använt sig av och som i sin tur lett till en felaktig riskklassificering av kunden. I andra fall har företag, trots att kunden bedömts utgöra en hög risk, inte anpassat kundkännedomsåtgärderna därefter. Exempelvis har uppgifter om förmögenhet och/eller tillgångarnas ursprung saknats för vissa högrisk kunder. Otillräcklig kundkännedom innebär att transaktionsövervakningen riskerar att bli mindre effektiv då en felaktig bild kan komma att ligga till grund för övervakningen. Då ökar också risken för att företaget kan bli utnyttjat för penningtvätt och finansiering av terrorism.

SYFTE OCH ART SOM ÄR TYDLIGT OCH AKTUELLT

Insamling av det som i penningtvättsregelverket är definierat som *affärsförbindelsens syfte och art* är nyckeln till att kunna hantera riskerna som finns förknippade med en kund och för att övervaka kundens transaktioner.

Omfattningen av företagets beskrivning av syfte och art – till exempel information om vilka produkter och tjänster som kunden avser att använda och storleken och frekvensen på framtida transaktioner samt för företagskunder uppgifter om kundens affärsverksamhet – ska stå i proportion till och anpassas efter de risker som finns förknippade med kunden. En återkommande brist som FI har sett är att beskrivningen av affärsförbindelsens syfte endast har gjorts med ett fåtal ord. Till exempel har ord som ”private banking”, ”utlandsbetalningar”, ”förmögenhetsförvaltning” och ”cash management” ofta använts.

FI har även sett exempel på bristfällig dokumentation av affärsförbindelsens syfte. I ett fall fanns en verklig huvudman som förekom i tre olika affärssammanhang och där samtliga kunder var utländska bolag. Syftet med affärsförbindelserna uppgavs vara att hantera medel från försäljning av aktier, men det saknades uppgifter om varför de tre bolagen behövdes, samt vilken roll företrädarna eller firmatecknarna hade då dessa inte hade någon uppenbar eller naturlig koppling till bolagen.

Företagen måste anpassa omfattningen av den information som inhämtas om syfte och art efter kunden och de risker som finns förknippade med denne. Informationen ska ge en tillräckligt bra beskrivning så att affärsförbindelsens syfte och art tydligt framgår. Detta är särskilt viktigt när det gäller kunder som har bedömts som hög risk. En alltför allmän och övergripande beskrivning och dokumentation av syftet med affärsförbindelsen riskerar att leda till att företaget inte fullt ut förstår riskerna med kundens affärsverksamhet. Det innebär även en risk för att företagen inte gör en korrekt fortlöpande uppföljning av affärsförbindelsen och därmed inte heller kan övervaka kundens transaktioner på ett tillfredsställande sätt. Det ökar risken för att transaktioner och beteenden som skulle kunna vara ett led i penningtvätt eller finansiering av terrorism inte upptäcks och rapporteras till Finanspolisen.

HANTERA OCH DOKUMENTERA UPPGIFTER OM KUNDKÄNNEDOM

Det är vanligt att företag använder sig av någon form av elektroniskt system för att hantera och dokumentera den kundkännedomsinformation som samlas in. I vissa fall kompletteras ett övergripande system med ett flertal andra system. Det finns också exempel på att fysiska kundakter används som komplement till ett elektroniskt system där andra delar av kundkännedomen finns sparad. Utöver elektroniska system och kundakter kan information om vissa speciella omständigheter eller detaljer om kunden finnas hos den kundansvarige, kassapersonal eller liknande. FI har noterat att all information om kunden inte alltid är dokumenterad och samlad på ett ställe. Att kundkännedomsuppgifter finns utspridda på flera system, funktioner och befattningar kan leda till att handlingar och uppgifter om kundkännedom inte är enkla att ta fram och identifiera. Det ökar också risken för att viktig information förbises exempelvis vid den fortlöpande uppföljningen av affärsförbindelserna och vid övervakningen av transaktioner.

Ett exempel på bristfällig dokumentation av kundkännedomsuppgifter, som FI har uppmärksammat i sin tillsyn, gällde en kund med säte i ett land som företaget klassat som ett högriskland. Företaget ansåg att den inhämtade

kundkännedomen var tillräcklig eftersom strukturen och upplägget var ”allmänt vedertaget”. FI anser att detta förhållningssätt innebär en risk då det som anses vara ”allmänt vedertaget” för en viss avdelning inom ett företag *inte* behöver gälla för samtliga anställda, till exempel för den personal som granskar transaktioner och aktiviteter och som behöver tillgång till all relevant information för att kunna genomföra en korrekt analys.

NÄR ETABLERAS EN AFFÄRSFÖRBINDELSE?

Företagen ska vidta åtgärder för kundkännedom när en affärsförbindelse etableras. Begreppet ”*affärsförbindelse*” gäller alla verksamhetsutövare som omfattas av penningtvätsregelverket. Med affärsförbindelse avses en affärsmässig förbindelse som när den etableras förväntas ha en viss varaktighet.

Det kan också uppstå en etablerad affärsförbindelse om en kund återkommer till företaget och utför enstaka transaktioner. Affärsförbindelsen har då etablerats genom företagets och kundens faktiska handlande. Detta innebär att även penningöverförare, valutaväxlare och andra liknande verksamheter som ofta karaktäriseras av många mindre och återkommande transaktioner behöver definiera när en affärsförbindelse faktiskt uppstår i deras verksamhet. FI anser att en affärsförbindelse i vart fall etableras när transaktioner genomförs av samma person och med en frekvens av tolv gånger under en period om tolv månader. En sådan frekvens är en stark indikation på att affärsförhållandet är återkommande och därmed också varaktigt. Ett sådant kundbeteende avviker väsentligt från en kund som vid enstaka tillfällen använder företaget för att genomföra sina transaktioner.

De företag som erbjuder produkter och tjänster som innebär hög risk kan behöva ha en snävare definition av begreppet affärsförbindelse för att motverka att företaget utnyttjas som ett led i penningtvätt, i synnerhet vid kontakten med högrisk kunder. Ett exempel på en högrisk kund kan vara personer som växlar eller skickar höga belopp nära företagets tröskelvärden och på återkommande basis.

ANPASSA ÖVERVAKNINGEN EFTER KUNDENS RISK

Övervakningsskyldigheten innebär i praktiken att större företag med en komplex verksamhet, många produkter och tjänster, kunder och transaktioner bör ha automatiska övervakningssystem. Detta är nödvändigt för att kunna övervaka alla de transaktioner som sker automatiskt eller på distans utan någon manuell hantering från företagets sida. Ett automatiskt övervakningssystem behövs för att kunna upptäcka avvikelser i kundernas förväntade beteenden mot bakgrund av den kundkännedom som företaget har om kunderna. Hos små företag, med mindre komplexa verksamheter, färre produkter och tjänster, färre transaktioner samt kunder vars transaktioner sker manuellt (till exempel kontantintensiva verksamheter), är det vanligt att övervakningen genomförs manuellt. Oavsett vilket system som finns för att övervaka aktiviteter och transaktioner är det viktigt att övervakningen sker fortlöpande för att eventuella avvikande aktiviteter och sammanhängande transaktioner ska kunna upptäckas.

På samma sätt som åtgärderna för att uppnå kundkännedom ska vara anpassade efter den bedömda risken för penningtvätt, ska även övervakningen av transaktioner vara riskanpassad. Därför ska exempelvis kunder och transaktioner som innebär en hög risk övervakas mer noggrant än de som innebär en låg risk.

FI har i sina undersökningar granskat transaktioner som genomförts av företagens kunder. Vid granskningarna har FI uppmärksammat ett antal transaktioner som enligt FI:s bedömning borde ha gett upphov till misstankar om penningtvätt. FI, som också är rapporteringsskyldig enligt penningtvättslagen, har inom ramen för undersökningarna rapporterat transaktioner till Finanspolisen då dessa bedömts som misstänkta. Detta visar på att det finns brister i företagens övervakning av transaktioner och rapportering till Finanspolisen. Dessa brister kan till exempel bero på att företagens övervakningssystem inte är anpassade efter verksamhetens bedömda risker eller att de larm som har genererats inte har utretts tillräckligt noga. Det är samtidigt viktigt att inte rapportera för mycket och utan urskiljning. Det är viktigt att rapporterna till Finanspolisen är relevanta och håller en hög kvalitet. Konsekvensen blir annars att Finanspolisen blir dränkta av meningslösa rapporter, vilken skadar effektiviteten i Finanspolisens arbete.

FÖRNYAD BEDÖMNING VID RAPPORT TILL FINANSPOLISEN

När en aktivitet eller transaktion rapporteras till Finanspolisen ska företaget göra en förnyad bedömning av den kund som rapporten avser. Kundens riskklass ska ses över med anledning av uppgifterna i den lämnade rapporten och skärpta kundkännedomåtgärder ska vidtas. En annan åtgärd som kan vara lämplig att vidta är att öka frekvensen av övervakningen av kundens transaktioner så att kundens risk kan hanteras av företaget. Företaget kan också behöva överväga om affärsförbindelsen med kunden bör upphöra, vilket i vissa fall kan krävas för att företaget ska kunna hantera risken.

De uppgifter som framkommer vid rapporteringen av misstankar till Finanspolisen är viktiga även i andra sammanhang. Företaget ska ta hänsyn till uppgifter som har rapporterats till Finanspolisen när företaget, i den allmänna riskbedömningen, ska bedöma hur de produkter och tjänster som tillhandahålls kan utnyttjas för penningtvätt. Dessa rapporter är ett viktigt underlag för företagen när de upprättar eller uppdaterar den allmänna riskbedömningen. Detsamma gäller vid företagens individuella riskbedömningar av kunderna.

Brottsutredande myndigheter kan höra av sig till företagen och begära ut uppgifter om deras kunder. Förfrågan kan avse såväl brottsoffer som förövare. En sådan förfrågan kan vara en indikation på att en kund på något vis är av intresse utifrån ett penningtvätts- eller terroristfinansieringsperspektiv.

UTVÄRDERA FÖRETAGETS ÖVERVAKNINGSSYSTEM

Företagens övervakningssystem genererar larm om misstänkta transaktioner efter vissa förutbestämda parametrar och regler. Varje företag ska anpassa sina scenarier i övervakningssystemet efter den verksamhet som de bedriver. Om de larm som uppkommer i systemet sällan rapporteras till Finanspolisen, kan detta tyda på att systemet inte är tillräckligt verksamhetsanpassat. Detsamma gäller om larm rapporteras i för hög utsträckning. För många larm kan innebära att larmen inte utreds tillräckligt noga innan de rapporteras till Finanspolisen. För få larm kan istället tyda på att det finns misstänkta transaktioner som inte genererar larm. Sammantaget utgör ett illa kalibrerat övervakningssystem en risk för att misstänkt penningtvätt och finansiering av terrorism inte upptäcks, utreds och rapporteras till Finanspolisen. Det är därför viktigt att företagen övervakar transaktioner och aktiviteter noggrant samt att rapportering till Finanspolisen sker för att eventuella brott ska kunna upptäckas och utredas.

FI har sett i sina undersökningar att företagens övervakningssystem inte alltid är anpassade till företagens identifierade risker och till företagets verksamhet.

För att ett övervakningssystem ska vara effektivt krävs det att företaget regelbundet utvärderar systemet. Om ett scenario inte genererar något eller mycket få larm ska företaget utvärdera om scenariot verkligen behövs, eller om parametrarna som scenariot bygger på behöver justeras. Detsamma gäller för scenarier som genererar många larm, men där få eller inga larm leder till en misstanke som rapporteras till Finanspolisen.

Slutsatser

Mycket har förbättrats i företagens arbete mot penningtvätt och finansiering av terrorism, men mer behöver göras. Om företagen inte hanterar riskerna rätt kan både enskilda företag och det finansiella systemet skadas.

Många företag har de interna regelverk på plats som krävs för att kunna uppfylla penningtvättregelverkets olika krav. Dock finns det ett behov av att företagen utvecklar arbetet ytterligare för att se till att de interna rutinerna, riktlinjerna, övervakningssystemen m.m. är tydligt verksamhetsanpassade och får den effekt som de var tänkta att ge.

Företagens arbete för att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism är ett ständigt pågående arbete där alla delar hänger ihop. De olika aspekter FI har beskrivit i denna rapport är alla väsentliga för att arbetet ska ge önskat resultat. Nedan följer några av de förbättringsåtgärder för företagen som FI har identifierat och kommer att följa upp i tillsynen.

- Riskbedömningen ska verksamhetsanpassas varför det inte fungerar att till exempel kopiera ett annat företags allmänna riskbedömning. Skilj på bedömning av risk för penningtvätt och risk för terrorismfinansiering.
- Säkerställ att en individuell riskbedömning görs för samtliga kunder (låg, medel, hög).
- Beskriv affärsförbindelsens syfte och art mer utförligt, särskilt för mer komplexa eller riskfyllda kunder.
- Anpassa åtgärder för kundkännedom och anpassa övervakningssystemet utifrån insamlad information och identifierade risker (hos både företaget och kunden). Se till att informationen är samlad på ett ställe och är lätt att få fram.
- Var medveten om att en affärsförbindelse uppstår när uppstår när samma person genomför flera transaktioner under en viss period – en tumregel är tolv transaktioner under en tolv månadersperiod. Men även färre transaktioner under en sådan period kan i vissa fall vara en affärsförbindelse.
- Se till att övervakningssystemet är anpassat efter företagets verksamhet och risker. Detta bidrar till en mer korrekt rapportering till Finanspolisen.

Konsekvenserna av att företag inte hanterar de risker som är relaterade till penningtvätt och finansiering av terrorism på ett adekvat sätt är allvarliga – det möjliggör för kriminalitet och terrorism att utnyttja finanssektorn för sina syften. Ett väl utfört arbete av företagen kan istället bidra till att förbättra samhällets åtgärder och skydd mot kriminalitet och terrorism.

FRAMTIDA TILLSYN

FI arbetar löpande med att informera företag och allmänhet om gällande regler. Under 2017 publicerade FI bland annat ett omfattande informationsmaterial om det nya penningtvättsregelverket på sin webbplats.

FI har i regeringens budget för 2018⁴ tilldelats särskilda medel som ska stärka tillsynen för att motverka penningtvätt och finansiering av terrorism. FI:s ambition är därför att öka tillsynsinsatserna inom detta område de kommande åren. Ett viktigt verktyg i FI:s riskbaserade tillsyn är den periodiska rapportering, som infördes 2018, som omfattar samtliga företag under FI:s penningtvättstillsyn. Uppgifterna som kommer in vid den periodiska rapporteringen ligger till grund för FI:s riskklassificering av företagen. Riskklassificeringen är ett viktigt verktyg för att FI ska kunna inrikta sina tillsynsinsatser mot de områden där riskerna bedöms som högre.

⁴ <http://www.regeringen.se/4a65cf/contentassets/79f6d27416794f0bb146c792e02b65fc/utgiftsomrade-2-samhallsekonomi-och-finansforvaltning.pdf>, sid. 74

Finansinspektionen
Box 7821, 103 97 Stockholm
Besöksadress Brunnsgatan 3
Telefon +46 8 408 980 00
Fax +48 8 24 13 35
finansinspektionen@fi.se

www.fi.se